

hed, ikke kunne gjøre noget som helst Andet, end at vedtage den foreslaaede Dagsorden. Det Gæste, der kan være Spørgsmaal om, det er, om Nogen drister sig til at sige, at netop denne Paragraph og ingen anden i Stempelslovgivningen trænger til en Forandring; men det troer jeg ikke, at Nogen tør paastaae. Jeg er af den Formening, at det ikke gaaer an, ene og alene at tage denne Paragraph ud af Stempelslovgivningen, da der vistnok er mange andre, som ogsaa bør tages i Betragtning; og det er for mig i saa Henseende ikke nok, at den enkelte Forslagsstiller netop kan have havt meest at gjøre med denne enkelte Paragraph og maaffee derfor, uden at kende de andre, udelukkende har fremhævet denne. Det, som det kommer an paa med Hensyn til en rigtig Afgjørelse af Sagen, er, at denne Lovgivning i sin Heelhed omhyggelig overveies, og at den Estergivelse, som af finantsele Grunde er tilstedelig, fordeles paa alle de Steder, hvor der er Grund dertil.

Drieser: Naar det ærede Medlem, der nu havde Ordet, yttrede, at han ikke vidste, hvorvidt det Punkt, der her er under Forhandling angaaende Stempellovgivningen, fortrinsviis burde komme i Betragtning fremfor meget Andet, saa maa jeg tilstaae, at jeg troer, at der foreligger et Factum, som passeret her i Landstthinget, maa lede til, at man netop vil have dette Punkt frem for noget andet gjort gjældende, idet en Majoritet af Landstthinget ved en tidligere Leilighed har stemt for et lignende Lovforslag, som gik ud paa denne partielle Forandring i Stempellovgivningen. Det forekommer mig, at Consequentseu ligefrem tilstger, at Landstthinget ikke den ene Gang stemmer saa, og den anden Gang i modsat Retning, naar det ikke er blevet oplyst — hvad ikke har været Tilfældet — at der er Omstændigheder, som tale saaledes imod Forslaget, at man paa ingen Maade fra Regjeringens Side kan gaae ind derpaa. Dptyses det nemlig fra Regjeringens Side, at det paa ingen Maade gaaer an, ja, saa vil jeg sige, at der kunde være Endeel, der talte for ikke at gaae ind paa Forslaget, men Landstthinget er ingentunde blevet oplyst herom. I

saa Fald maatte man naturligtviis ved en anden Skat søge at indvinde det, der gaaer tabt ved Ophævelsen af denne, eftersom Landstthinget tidligere har udtalt sig derhen, at det lægger overordentlig Vægt paa, at dette Lovforslag gaaer igjennem, at denne Nedsættelse finder Sted i Stempelafgiften. Jeg skal forøvrigt ikke videre indlade mig paa Birkningerne af denne Lov, da det tidligere tilstrækkeligt klart og tydeligt er fremsat, hvor velgjørende og velsignelsesrig en saadan Lovs Gjennemførelse vilde være.

Madvig: Jeg betragter ikke Spørgsmaalet om det kongelige Veto, som er blevet draget ind i denne Forhandling, ganske paa samme Maade, som det er blevet betragtet af en æret Taler, med hvem jeg ellers i denne Sag i det Væsentlige deler Mening, om end Afstanden imellem vore Betragtningmaader just ikke er saa meget stor. Jeg troer ikke, at vi her i Landet, og navnlig ikke særligt for Kongerigets Vedkommende, kunne have en parlamentarisk Regjering, hvor Ministeriet vel maatte overveie, om det ikke istedetfor at foranledige det kongelige Veto anvendt selv paa eet enkelt Lovforslag, der var gaaet igjennem mod dets Indsigelse, maatte træde af og et andet Ministerium tiltræde. Vår Stillingen er saadan, fremgik Ministeriet væsentlig af og hvilede det paa en ved almindelige politiske Hensyn sammenholdt Majoritet i Repræsentationen, da maatte man vistnok, naar man vilde beholde det, sørge for, at det ikke kom i Minoriteten ved noget som helst Lovforslag, og det vilde see ved den Disciplin, der herskede i det Parti, der væsentlig støttede Ministeriet; det er da tillige vist, at ved en saadan Organisation af en parlamentarisk Regjering vilde man neppe gjøre et Lovforslag, der ikke har større Vigtighed end det nærværende, til Brøvesteen og derved fremkalde en Conflict. Men, uagtet jeg saaledes ikke troer, at Ministeriets Stilling til Lovforslaget her har samme Betydning, som hvis der et en parlamentarisk Regjering, lægger jeg alligevel stor Vægt paa, at baade Landstthinget og Rigsdagen i det Hele tagt tage ikke at komme i Uoverensstemmelse med Regjeringen, uden at der i det Min-